

Juridisk Arkiv.

No. 19.

Udgivet

af

Anders Sandøe Ørsted.

Assessor i den Kongelige Lands- Ober- Ret, samt Hof- og
Lands- Ret, i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavn, 1809.

Trykt hos og forlagt af Andreas Seidelin,
i store Kannikestrøde, No. 46.

No. 7.

Erhververen af en Namssdom bør intet tabe ved et
 efter dens Affigelse af den Dømte med kortere
 Termini executionis indgaaet Forlig.

I Sagen:

Regimentsquartiermester Friderich Eisen-
 berg Rohde

contra:

Handelsmand E. A. Borch.

(Affagt den 27de Februarii 1809).

Efterat Regimentsquartiermester Friderich Eisen-
 berg Rohde under 16de November 1807 havde er-
 hørvet en Dom over forrige Grosserer Jens Chris-
 stensen Esmarck, hvorved denne blev tilfundet at
 betale ham 1820 Rdlr. 5 Mk. 14 ß. med Rentee
 og Omkostninget, hvilken Dom samme Dag blev
 Esmarck forkyndt, har denne under 20de samme
 Maaned inden denne Stads Gjæstere indgaaet et
 Forlig med Handelsmand E. A. Borch, i hvis
 Folge han den 23de næstefter skulde betale Sidst-
 meldte 3000 Rdlr, som han, efter Begjærlighed
 af 7de August næstforhen, skulde være skyldig.
 Dagen efter den bestemte Forsaldsdag blev, i Folge
 bemeldte Forlig, Udlæg givet Borch udi Esmarcks

$\frac{1}{2}$ i Barkskibet Petra, hvilket Udlæg skal hindre Regeringens Quartermester Kohde, der under 5te Februar 1808 har erholdt Udlæg i $\frac{1}{2}$ af fornævnte Stib, men hvoraf Comand dog, efter hvad under Forretningen blev anført, kun skulde eie den allerede til Borch udlagte $\frac{1}{2}$, i at erholde Fuldsejgjørelse efter ovenmeldte over ham erhvervede Dom. Han har desaaarsag, ved en, i Medhold af Kongelig Bevilling udtagen og i de offentlige Tidender indført, Stevning, søgt Borch, hvis sidste Opholdssted ei var at opdage, samt paastaet sig kjendt berettiget til for sin Fordring efter meerbemeldte Dom forlods og fremfor Indstevnte at nyde Betaling i den denne udlagte $\frac{1}{2}$ af Barkskibet Petra, saa og Indstevnte tilpligtet at betale Processens Omkostninger. For Indstevnte har Procurator Dewant mødt og paastaet Friesindelse ssamt Processens Omkostninger.

At den Fordring, der skal ligge til Grund for ovennævnte Gæsterets Forlig, er fingeret, har Citanten vel anført, ligesom han endog har yttret, at Personen Borch ei eksisterer, men herfor kan ikke antages, at være tilveiebragt tilstrækkeligt Beviis. Imidlertid maa Sagen, endog uden Hensyn hertil, decideres til Citantens Fordeel, i Folge Grundsaetningerne i de Love, som ere givne for at forebygge, at det skal staae i Debtors Magt, vilkaerligen at begunstige en af flere Creditorer, som ved, lovlige

Midler søge at nddrive ideres Tilgøds Havende, paa den andens Bekostning.

Lovens 1 — 24 — 20 viser Lovgiverens Villie, at den, der har erhvervet ældst Nams Dom, skal have Fortrin for den, hvis erhvervede Nams-Dom er seener, og den paafølgende 22 Artikkel tøber endvidere Lovgiverens Omhyggelighed for at beskjærme den ældre Domhaver i Indvælsen af denne Forrettighed imod den Hindring, Debitor kunde lægge i Veien for samme ved at appellere den af ham erhvervede Dom, medens han ei paaanker den yngre, som en anden har erholdt. Det Middel, bemeldte Lovsted har valgt til den ældre Domhavers Betryggelse, lader sig ikke anvende i Tilfælde som det omtvistede, hvor den seener erhvervede Nams-Dom eller Forlig er clausuleret med en saa kort Terminus, at samme kommer inden den i den ældre Dom forelagte Tid er udløben. Men, da Lovgiverens Hensigt med bemeldte Artikkel aldeles vilde forseiles, hvis den ældre Domhaver skulde kunne præjudiceres ved slige Domme eller Forlig, kan det ikke være Tvivl underkastet, at disse jo maae vige for ham. Ligeledes er det klart, at Lovgiverens Niemed ved at udgive Forordningen zote September 1778 vilde nedbrydes, naar endog den allerede erhvervede Dom skulde, uden at det stod i Domhaverens Magt at forhindre det, kunne tabe sin Virkning ved Domme eller Forlig, som seener

bleve erholdte. Det anmærkes derhos in facta, at det ei kan skjønnes, at den Sag, hvori det omskændede Forlig blev stiftet, virkelig horte under Gjøsteretten; hvorimod det blot kan antages, at den er bleven behandlet sammesteds, fordi Esmark frivillig vedtog at møde der; thi Procurator Desmiant har, i Anledning af hvad Citanten desangaaende har ladet yttre, ei anført anden Grund til Sagens Indstevning for Gjøsteretten, end at Indstevnte dermed vilde forebygge, at Esmark, saaledes som det den Gang heed sig, vilde af Frygt for Indstevntes Fordring paa ham, forlade Byen, hoilken blot af Indstevnte formodede Grund naturligtviis ei kunde paadrage Esmark nogen Forpligtelse til at svare for Gjøsteretten, eller der indgaae Forlig, saa at Forliget af 20de November 1807 netop er frembragt ved en Begunstigelse af det Slags, som bemeldte Forordning vil hindre i deres for andre Creditorer præjudicerlige Virkning. Placaten 7 August 1776 viser og, at Renunciation paa Exceptio for, ei bør komme tredie Mand til Skade. Ogsaa Lovens § — 3 — 18 synes at tale til Fordeel for Citantens Naastand; thi vel var den af ham erhvervede Dom ei tinglyst paa den Tid, Forliget quæstionis blev indgaaet, men det var og, in specie efter Placaten 16de October 1804, aldeles umueligt, og kan altsaa ikke i dette Tilfælde komme ham til Skade.

I Folge det foranførte bliver Citantens Paa-
stand at følge, dog at Processens Omkostninger,
efter Omstændighederne, blive at ophæve.

I hi Kjendes for Ret: Citanten Regi-
mentsquartiermester Friderich Eisenberg Kohde bød
for sin Fordring hos forrige Grosserer Christian
Esmard, efter denne Rets Dom af 26de November
1807 og den i Folge deraf under 5te Februar 1808
effectuerede Executions-Forretning, være berettiget
til, fremsfor Indskævnte Handelsmand E. A. Borch
efter det omhandlede Forlig af 20de November
1807, og den paa Grund af samme den 24de næste
efter iværksatte Executions-Forretning, at nyde
Betaling i den Indskævnte udlagte $\frac{1}{2}$ Deel i Bør-
reslibet Petra. Processens Omkostninger ophæves.

No. 8.

En Sag, anlagt af incompetent Sagløgere mod en
incompetent Sagvolder.

I Sagen:

Peder Olsen af Gaeslund og Christen
Christensen af Errisøe:

contra: